

La tribuna

La dificultat de la política en temps de tècnics

Els socialdemòcrates hem de retrobar un lligam amb de la societat civil

JAUME
Bartumeu

a campanya per a les eleccions italianes d'abans d'ahir ha fet surar una preocupant coincidència contra la política democràtica des de dues opcions electorals força diferents d'estil i de llenguatge però unides en el menyspreu vers l'acció política democràtica i constitucional.

La situació italiana ens ha de fer veure la necessitat de recuperar el sentit del valor positiu de l'experiència i restablir una relació correcta entre polítics i tècnics que sigui respectuosa del sistema constitucional.

Els populistes que criden i escriuen a la xarxa, gairebé sempre aixoplugats en l'anonimat, contra «els polítics» s'esforcen a portar aigua al molí de l'antipolítica denigrant tots els que fem política des de la convicció i en defensa d'uns valors d'interès general. Tant la versió populista i demagògica dels cridaires contra tot i tothom com la versió tecnocràtica

del «govern dels millors» són plantejaments torts i perillosos que, lluny de portar a una nova i equilibrada relació entre política i societat civil, no faran res més que contribuir a alimentar el vent de l'antipolítica.

L'antipolítica només pota al populisme, la demagògia i, al capdavant, a l'autoritarisme de la dreta més extrema.

El republicà italià **Bruno Visentini**, intel·lectual, tècnic i polític, que ara recuperen els demòcrates italians deia en un article al *Corriere de la Sera* el 28 de juliol del 1974: hi ha una profunda diferència entre el polític i el tècnic. L'un necessita l'altre, «... però la direcció ha de romandre en mans del primer».

Per a **Visentini** el polític té un paper fonamental en la vida pública d'un Estat perquè assumeix «... la funció d'ajudar i de guiar els altres sol·licitant-ne i acceptant-ne el mandat, en aquella difícil tasca que és per a cada col·lectivitat la creació diària de la pròpia història».

És precisament per això que la funció i el saber fer del polític no porten a ésser substituïts pel simple desenvolupament de funcions tècniques.

La diferència fonamental entre les dues figures rau en el fet que l'ac-

ció política es projecta vers el futur, «amb avaluació de valors i en funció d'opcions coherents amb orientacions globals i de síntesi».

Efectivament el veritable polític és el que té, o hauria de tenir, una visió àmplia i llarga, la capacitat de mirar vers el futur i de pensar a llarg termini l'interès general i el desenvolupament col·lectiu.

I és exactament això el que li manca al tècnic que es fica en política fent gala de la seva tecnicitat. **Visentini** també ho definia molt bé així: «El tècnic està inevitablement i obligadament lligat al particularisme analític de la seva competèn-

Els socialdemòcrates hem de retrobar un lligam amb representants de la societat civil

cia, amb el risc... de tendir a atribuir caràcter de finalitat al fet tècnic i de considerar enllestit amb això el seu comès».

Penso que aquelles llunyanes reflexions italianes ens poden ajudar a analitzar la situació política andorranada d'avui.

Convé recuperar una adequada relació entre polítics i tècnics.

La política ha de recuperar una bona relació amb la societat civil, des del respecte compartit. La polí-

tica necessita la professionalitat i les competències que la societat civil pot oferir-li però per recollir-ho cal reconstruir una imatge que sigui atractiva pel millor –de veritat, no com el govern de DA– de la societat civil.

CAL TRENCAR el cercle vicios que s'està instal·lant i que fomenta una mena d'antipolítica que porta al descens de la societat civil.

Els socialdemòcrates hem de retrobar un lligam amb representants de la societat civil. Ho hem de fer perquè la contribució que professionals del món del comerç, del treball, de la cultura podem aportar al redreçament del nostre país tindrà un sentit en la mesura en què puguin col·laborar amb aquells que des de l'àmbit específic de la política aportin experiència i una clara geometria de les prioritats i dels efectes que es deriven de les decisions polítiques.

Només una política forta i assenyada, que aconsegueixi el respecte de ciutadans i electors, podrà aprofitar plenament la important contribució que la societat civil sabrà i voldrà oferir al govern de la cosa pública. ▬

President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata